

[Aksel Larsen.]

der var knyttet til den nye forfatning, at når man udtrykkelig i grundloven siger, at der skal være en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser, så er det grundlovsstridigt at lave en valglov, der fastsætter begrænsninger, således at der ikke bliver en ligelig repræsentation. I denne henseende er jeg naturligvis ganske enig med det ærede medlem hr. Baunsgaard, der siger, at det kan nok være uhyre sjovt, hvis et parti mister et mandat i Jylland, at det så måske får et på Lolland-Falster eller omvendt, men det er da langt mere graverende, hvis et parti får et mandat i kraft af stemmer, der er afgivet på et andet parti, og sådan er jo forholdet.

Jeg indrømmer, at min tid ikke har tilladt mig at foretage en nøjagtig opgørelse af følgerne af valget den 15. november, så jeg kan ikke sige, hvilke af de i folketinget nu repræsenterede partier der lever højest på stemmer, der blev afgivet på retsforbundet og det kommunistiske parti; men at der er nogen herinde, der lever højt på stemmeafgivningen på disse to partier, er da klart.

Jeg ønsker altså de nuværende spærre-regler i valgloven ophævet, og jeg ville finde, at valgloven kunne accepteres, hvis man gik tilbage til reglerne, man havde før 1953. Selv om jeg erkender, at der også dér var tale om en spærreregel, var den i hvert fald så beskeden, at intet parti, der havde en blot nogenlunde stor tilhængerskare i vælgerbefolkningen, kunne undgå at blive repræsenteret. Jeg tror absolut ikke, man skal gå længere.

Antallet af underskrifter kan vi naturligvis forhandle om. Jeg er fuldt vel opmærksom på, at der ved sidste valg krævedes ca. 14 000 stemmer i gennemsnit for at få et mandat i folketinget, og i forhold hertil kan det naturligvis siges, at 10 000 ikke er så meget. Det var ganske anderledes, da man i 1920 og 1924 skulle skaffe 10 000 underskrifter. Men så må man jo tage i betragtning, at det vel er lidt vanskeligere

at skaffe underskrifter nu, hvor de ikke alene skal afgives på særlige blanketter, men hvor disse blanketter også skal forelægges til kontrol i kommunernes folkeregistre, der skal tilføje valglistennummeret. Det er ikke alle vælgere, der er lige glade for at få deres politiske sympatier registreret af kommunens administration. Nå, hertil må man vel igen føje, at vi jo ved, at når et parti — det er ligegyldigt hvilket — samler underskrifter for at få lov til at deltage i fordelingen af tillægsmandaterne, så er der mange, som ikke agter at stemme på partiet, som måske ikke engang har sympati for partiet, men som ud fra deres stærke demokratiske følelser skriver under på partianmeldelsen for at hjælpe partiet — ikke til at kunne opstille, for det kan det under alle omstændigheder, men til at kunne få del i tillægsmandaterne. Det kan altså godt være, at 10 000 måske efterhånden er blevet noget lidt, men det er dog efter min mening tilstrækkeligt, og jeg forstår, at de uafhængige også har skiftet mening, siden det ærede medlem hr. Iver Poulsen udtalte sig offentligt om, at man i hvert fald må op på 15 000. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen har vendt sig mod tanken om 15 000 underskrifter og sagt, at det ville være uretfærdigt, for så kunne man risikere, at et parti som socialistisk folkeparti med 14 000 underskrifter gik hen og fik 150 000 stemmer, men ikke fik noget mandat. Det ærede medlem hr. Holger Eriksens frygt er i dette konkrete tilfælde ubegrundet. Så vidt jeg har forstået valgloven, ligger det sådan, at hvis et parti, selv om det ikke har det fornødne antal underskrifter, opstiller i en storkreds, så må det dog få de kredsmandater, det har ret til. Det er tillægsmandaterne, partiet ikke kan få del i, så vi ville jo ikke miste alle vore mandater.

Dertil kommer, at vi havde ikke 14 000, men 18 000 underskrifter, og hvis det ærede medlem hr. Holger Eriksen har lyst til at se listerne, så ligger min kuffert på mit værelse, og naturligvis kan det ærede